Ročník XII. — Číslo 6. Kvasilov dne 13. února 1937.

Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

# Hlas Volyně

Hlas svědomí bývá u mnohých lidí tak slabý, že jej často přeslechnou.

J. Roux.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

## Proč to je?

„Pujč knihu a poznáš člověka", jest velkou vyslovenou pravdou obsaženou v tomto výroku. Podle odvedené knihy možno usuzovati o duševních sklonech a vlastnostech člověka, což není nic těžkého, neboť obdržíme-li odvedenou knihu pošpiněnou, potrhanou, rohy listů zohýbané, tu přece není žádnou filosofií říci, že člověk ten nemá velkého pochopení pro potřeby duševní, a velké úcty pro obsah, autorem do knihy vložený, a celou řadu jiných vlastností možna odhádnouti. Rovněž podle jistých okolností možno usuzovati o povaze, životním a kulturním obzoru celé skupiny lidí, třebas celé obce.

Mám před sebou čísla 3 a 4 „Hlasu Volyně" z tohoto roku Uveřejněn jest v nich finanční výsledek provedené sbírky v „Týdnu Matice" ve prospěch téže, a při prohlížení a porovnávání císlic, přišel mě na mysl výše uvedený výrok.

A prosím, posuďte sami! Což nedá se mnoho čísti z takového příkladu? Na listinu číslo takové a takové, sebráno dejme tomu — 38.20 zl., a sumu tu darovalo, zase dejme tomu 53 dárců. A již v mysli čtete: — „no ti se mnoho nepraštili přes kapsu, takoví zámožní lidé by mohli rozhodně dáti více, avšak počkat! — Kde je přesto Vás ta druhá polovina občanů, vždyť je tam okolo sta čísel? Což ti nedali nic? A proč? (Ja myslím, že proto, poněvadž nebyli právě doma když se sbírka prováděla). Druhý příklad. V některém městečku, nebo městě, kde jest jistý počet Čechů, byl dosti slušný počet, na sběrací listinu se nesebralo nic. Anebo řeknem, sebrali tam třeba — 25 zlotých. A tu již čtenář znající naši menšinu z toho odsuzuje; „nono. — ale vždyť to známe, oni ti naši Čecháčkové v tom A., B., C., nebo D., za mnoho nikdy nestáli, ač je jich tam do sta, živobytí tam mají dobré, ale pro naši menšinu nikdy mnoho neznamenali a k nám se moc nehlásí, třebas, že podmínky pro veřejný život naši menšiny jsou tam velmi dobré...

V jedné, (a možná i více) dosti početné a zámožné obci, při provádění sbírky v „Matičním týdnu" naši občané (kteří se jistě nenarodili na štědrý den) věnovali „Matici" po 10, 15 až 20 grošů, omlouvajíce se: „Víte, ono toho je moc najednou. Teď na zimu, potřeba obleknouti rodinu, zaplatit daně, každý týden „soltys" dělá nějakou sbírku, a teď ještě ta „Matice". To už člověk aby nešel do hospody, a „barvičku" aby hrál jednou za týden!" A už vidím jak usuzujete, podle „půjčené knihy": „Ahá! to já už vím, to oni ti naši, z toho volyňského „Kocourkova" se tak vyznamenali kdyby to tak bylo „každý týden čtvrtek" to jo — ale každý rok týden Matice? O, to pane nejde!"...

— — — — — — — — — — — —

A teď zahoďme satirický bič a... — — — opravdu těžko a smutno psáti o těchto věcech dnes, ve čtrnáctém roku existence Matice; dnes kdy dvanáctý rok mezi nás zanáší úsilí o správné pochopení snahy hesla „více práce uznání a obětavosti pro společnou věc", „Hlas Volyně" dnes již by bylo na čase by podobné zjevy vymizely...

Krajané! Matice k Vám přichází jednou za rok, nebo za dva se vztaženou rukou a skromnou prosbou, „dejte sami pro sebe", a strašným nevděkem by bylo, odehnati Ji od sebe, aneb odbýti Ji almužnou, která se podává žebráku. Shora uvedené jsem nepsal proto abych se někoho nelibě dotkl, ale proto aby každý z nás si uvědomil čím Matice pro nás jest a jak se k ní napříště zachovati. Do příštího „Týdne" zbývá nám dosti času, a za ten čas dokažme, při každé menší neb větší, soukromé či veřejné slavnosti, že na Matici nezapomínáme. Porozumění pro snahy Matice, nutno to uznati, rok od roku roste, ale dosti pomalu a liknavě, a hlavně také, ne všude jak by to mělo být. A tak Vám zajistě nebude divno, že jsem nadepsal svůj článek „Proč to je."...

V. Louda.

## Současny stav rolnictva v Polsku.

Dne 25. I. t. r. v rozpočtové komisi Seimu konala se diskuse nad rozpočtem Ministerstva Zemědělství. Na této schůzi ministr zemědělství p J. Poniatowski přednesl obšírný referát o současném stavu rolnictva.

Nejvíce se pěstuje dle slov p. ministra žita. Poslední dobů se věnuje značná pozornost pěstování lnu a tak zvaných rostlin olejnatých. Rovněž produkce tabáku se zvětšila 7-kráte proti roku 1926. Dále ministr poukázal jaká evoluce nastala v příjmech drobných hospodářství. Jestli v letech 1926/27 a později 33.6 proc. bylo příjmem z dobytkářství, 23.8 proc. z produkce rostlin a zbytek na ostatní, to o pět let později máme 51 proc. příjmu z dobytkářství, 27 proc. z produkce rostlin. Ve vývozu čili exportě dobytka a masa zasluhuje na pozornost procentní vzrůst artykulů přepracovaných v továrnach čili „bekoniarnách".

V roce 1929 export dobytka činil 68 proc., půlfabrikátů 31.4 proc., zas fabrikatů sotva 0,6 proc. Dnes fabrikáty činí 30 proc., půlfabrikáty 46 proc. a živá zvířata sotva 24 proc. Zvětšení vývozu, jest v přímem spojení s větším počtem zemí, kam se vyváží. V roce 1929 Polsko vyváželo do 18 států, v 1936 r. vyváží již do 45 států, nacházejících se ve všech dílech světa. Na základě těchto všech údajů ministr jest toho zdání, že jsme svědky vzrůstu racionálního hospodaření.

Pochválně se ozývá také o komasaci, stvrzuje že v Polsku již teď jest několik set tisíc hospodářů, kteří začínají doceňovati všecky výhody takového hospodaření.

Mezi jiným pan ministr vzpomíná o teschto o vývozu lesního materiálu. Konstantuje, že vývoz dřeva po úhlí jest jednou z největších položek v celkovém polském exportě. Soukromé lesy dávají 62.5 proc. materiálu a dřeva, státní lesy zas 37.5 proc. Státní lesy dávají okolo 4,5 milionů metrů dřeva a soukromé 7.5 milionu. Export vynáší 33 proc., konsumce čili spotřeba v kraji 66 proc.

Velký význam připisuje p. Poniatowski rozvíjejícímu se stále družstevnictví; vidí v něm ze strany rolníka hledání cesty ku lepšímu zítřku a pozbavení se zbytečného vyzisku ze strany ziskuchtivého kupectví. Také stvrdil, že zelinářství stále se rozrůstá.

(Pokračování na stránce 3.)

## Osvětová hlídka.

### Grónsko je zodpovědné za naše počasí.

Jak je známo, nezávisí počasí a jeho předpověď pouze na poměrech v nejbližším okolí nýbrž na povětrnostním stavu celé severní polokoule, či ještě lépe, celé zeměkoule vůbec. Pozorováními bylo zjištěno, že polární končiny mají rozhodný vliv na naše počasí. Vzduch na rovníku se otepluje, stoupá vzhůru a ve vysokých vrstvách proudí pod jménem antipasátů směrem k pólům. Ve středních a vyšších zeměpisných šířkách klesá k zemi a proudí zpět k rovníku.

K tomuto základnímu proudění přistupují ještě místní poruchy, nestejné rozdělení souše a moří, otáčení země atd. Od pólu proudící vzduch sráží se u nás s oteplenym vzduchem, zde ležícím. Počasí je tedy boj mezi dvěmi vzdušnými masami. Ta vzdušná masa, která má větší sílu, nebo mohutnější pohyb, pronikne a přináší dotyčnému území její počasí.

Na příkladě ukážeme význam polárních končin pro naše vědomosti o počasí. Víme, že naše „špatné počasí" přichází hlavně ze západu a severozápadu. Avšak ono nepřichází z Ameriky, neboť bychom pak mohli zjistiti kdy opustilo východní pobřeží Ameriky. Musí se tedy vytvořiti teprve na cestě. Všechny dosavadní pokusy najíti původ našich západních bouří na Antlantickém oceánu, nevedly dosud k výsledku. Nedávno, na základě bádání americké expedice profesora Hobse, přišlo se k názoru, že vlastně Grónsko je tvůrcem evropského počasí. Grónsko je celé pohřbeno pod obrovskou vrstvou vnitrozemského ledu a nad tímto rozsáhlým, 2,000.000 km² velkým územím leží chladný vzduch. Nad okolními mořskými oblastmi, které jsou též pokryty plovoucím ledem a jejichž temperatura se pohybuje kolem 0 stup. Celsia, je poměrně teplý vzduch. Na místech, kde tento studený a poměrně teplý vzduch se setkají, vznikají mohutné pohyby vzdušných mas. Tato minima, neboli střediska špatného počasí, pohybují se od Grónské směrem na jih. Když minou jižní výběžek Grónska, dostávají se na Atlantický oceán, jejich směr je obrácen k východu a ona přichází k nám ze západu, resp. severozápadu. Jak by se dalo odůvodniti, že přes stále stejné otáčení se země kolem slunce máme někdy velmi suché léto — jako na příklad 1934 — jindy zase hojně dešťů? Jednou máme mírnou zimu, jindy zase ostrý mráz, prudké sněhové vánice? Bude jistě trvati léta nežli budeme moci tyto otázky s jistotou zodpověděti. V Grónsku zemřevší německý profesor Wegener, vybral si právě Grónsko pro svoje pozorování a za účelem studia uvedených otázek podnikl tam několik výprav. Též polárních stanice v mezinárodním polárním roce 1932 33 věnovaly se hlavně pozorování počasí. Německé pozorovací stanice na ostrově Kajartalik v jihozápadním Grónsku hlásila na př., že klesání teploty vzduchu bylo během roku 1932 až 1933 t. j. od října 1932 do září 1933, velmi nepatrné a nejnižší teplota dosáhla v zimě jen 15 stupňů pod nulou. Považme, že to je v ledem pokrytém Grónsku.

Na zlepšení předpovědi počasí nemá zájem pouze věda, nýbrž též velmi značně plavba a hospodářství. Pro sedláka bylo by velmi důležité, aby věděl, jaké bude v tom roce počasí. Podle deštivého neb suchého léta, zařídil by již na jaře setbu.

Není ještě známo, jaké úspěchy přinesl druhý polární rok, avšak doufejme, že se učencům podařilo odloudíti tvůrci počasí — Grónsku — zase některé z jeho tajemství ve prospěch celého lidstva.

Hamburger Fremdenblatt.

## Dopisy.

### Z Ozeran českých.

Evangelické sbory pomalujíce slov velikého učitele národu J. A. Komenského: „Odkazuji tobě mládeže lepší, pilnější a zdárně ši cvičení, nežli bývalo," dbají o dorost a mládež poskytujíce jim možnost, aby doplnili svoje známosti nabyté ve školách. Pro dítky zřizují se nedělní besídky a pro dospělejší mládež sdružení a spolky pěvecké. K vedení těchto národně církevních organisací potřebujeme vůdce. Takoví se připravují v zimních školách, pořádaných každ ročně v některém z evangelických sborů. Letos to byl v Ozeranech, které s velikou láskou a sebezapřením po celých osm dni hostil účastníky školy z Borat na, Kupičova, Michajlovky, Sergejovky i z dalekého Zelova. Pravidelně každý den od 8—13,5 hodiny 21 posluchačů poslouchalo referáty na témata biblické, výchovné a dějepisné. Brali také účast na praktickém vedení skupin nedělní besídky. Večer pak v místním kostele při veřejných shromážděních naslouchali jsme poučení na základě bible pro náš život osobní, rodinný, církevní a společný. Nebylo zapomenuto ani na společné hry mládeže, jimž byl jeden večer věnován. Věříme, že ozeranští souvěrci získali, vnímajíce po celý týden poučné a povzbuzu-

## Besídka.

Maxence van der Meersch:

### Zachariáš.

(Dokončení.)

Dílo pokračovalo. Zachariáš jedl, spal, pracoval. Jeho tělesná bytost, stísněná týdnem nečinnosti a osamělým zoufalstvím, se posilovala těžkou prací. A hra jeho rukou, volná činnost jeho tělesného ústrojí, po týdnu ohlušení a poustevnictví ho plnily jakýmsi živočišným blahem, z něhož se těšil, jaksi proti své vůli. Stravoval se ve Verhaelstrově hospodě na rohu náměstí. Dostával tam dobré jídlo, vykouřil si tam každý večer dýmku a vracel se domů jen vyspat se jako dřevo. Na konci každého týdne mu farář vyplácel čtyři sta franků. Zachariáš zpozoroval, že bohatne. Osamělý muž mnoho neutratí. A žena, zvlášť marnotratná, jako byla jeho, přijde draho. Šetřil. V neděli ráno si teď sám pral, vytíral cihlovou podlahu, natíral na černo plotnu a pracoval na zahradě. Opoledne hrával v karty s hostinským Verhaelstrem, nebo pomáhal ženám, matce a dceři, tahat konve piva hráčům v kuželky a lučištníkům Bratrstva svatého Šebestiána. Měli na konci Verhaelstrovy zahrady pozemek, na kterém stál vysoký stožár. Stříleli tam z luků, pobíjeli dřevěné holuby. A bylo slyšet jásavé výkřiky, když se králi podařila pěkná rána. Helena Verhaelstrová, hodné a milé děvče, přicházela ráda do výčepu, když tam byl Zachariáš. Divil se tomu. Bylo mu sedmatřicet let, jí čtyřiadvacet. Ale měl z toho ženského přátelství velké potěšení.

A penenáhlu v něm nastával klid. Jak pracoval sám, daleko od lidí, na jakémsi obrovském díle, vnikal zvolna do jeho mysli klid. Kolem něho se klidně a ploše rozkládal vlámský kraj, širý obzor s uklidňujícími liniemi. Věž zakončovala pahrbek, výšinu měkkých obrysů, na níž se kupila vesnice. S ní člověk přehlížel celou rovinu, oživenou plným a bohatým venkovským životem, vlhké louky, posázené stromy, zralá pole, bledé ovsy, světlezelený a jednotvárný samet lnů. Krajinu přerývaly živé ploty, dlouhé travnaté příkopy, řady sloupů elektrického vedení, rorkročených nad poli a nad cestami a běžících přímo do nekonečna Na severu tyčí o Linselles svou novou zvonici, vysokou věž, podobnou velkému holubníku starého sídla. O kus dál Commines se šesti rozbíhajícími se komíny své velké elektrárny, jako by postavenýma nohama vzhůru — Wambrechies, Marquette na západě — a vlnitá a mlhavá čára Kemmelského a Messinského vrchu. Také Lille a jeho nový maják, štíhlý betonový sloup, vysoký sto metrů, na špičce rozšířený v hlízu, který se večer rozžíhal jako pochodeň... zase pole, geometrické vyvýšeniny v nichž se skrývaly podzemní pevnůstky... A na východě celý les kouřících komínů, obrovských hromad ze železa, z kamene a z cihel, splývajících v těžkých, nízkých oblacích jako pod neustálou hrozbou bouřlivé oblohy: Roubaix — Tourcoing... Život v důvěrném spojení s tímto širým obrazem nasycoval Zachariáše ponenáhlu jakousi zjasnělosti, jako by se jeho duše byla rozšířila zároveň s jeho obzorem.

jící přednášky. Ale i my účastníci toho biblického kursu odnesli jsme si vysoké mínění o rodinách v nichž jsme hosty byli. Jejich zbožnost a křesťanská láska naplňovaly nás úctou k nim.

Nedělní besídky čili školy, které jsou rozsety po celé republice Polské budou nyní organisovány ve Svaz Nedělních škol. Generálním, sekretářem tohoto Svazu zvolen koncem minulého roku krajan Dr. Emil Jelínek z Varšavy. Svaz tento připojen pak bude ke světovému svazu Nedělních škol, který mívá svoje sjezdy vždy za 4 roky.

Dvanáctý světový sjezd konal se ve dnech od 5.—12. června minulého roku v hlavním městě Norvežska — Oslo. Na něm bylo přítomných 2 690 delegátů od 48 národů ze všech pěti světových dílů. Sjezd se konal pod protektoritem norvežského krále Haakona VII, který osobně se zúčastnil jednoho večerního shromáždění. Králové anglický, danský a císař japonský — poslali svoje pozdravné telegramy. Anglický král poslal na sjezd svého soukromého zástupce. Početná účast na sjezdu, vysoký protektorát i sám fakt, že v něm přijímali účast nejvýznamější církevní činitelé světového evangelicizmu, svědčí výmluvně o důležitosti, kterou připisují evangelíci práci nedělních škol ve výchově děti v duchu evangelia.

Sjezd zakončen výstavou materiálů a literatury Nedělních škol z celého sv ta a každého zastoupeného národa. Český národ zastoupen byl desíti delegáty. Zvláštností na sjezdu byl japonský prorok světového jména Toiohiko Kagava, na jehož přednášky pod širým nebem přicházelo až 10.000 osob.

Stojí za zmínku neobyčejná pohostinnost, které dozna i bez v j mky všichni delegáti v hlavním městě Norvežska. Delegáti směli používati bezplatné jízdy městskými tramvají. Tento sjezd rozhodl, aby příští sjezd konan byl za čtyři roky v Jižní Africe.

V našich Nedělních školách pěstujeme v hojné míře zpěv a četbu. Tím se přičiňujeme ke všeobecnému vzdělání národnímu a pěstování vyšší mravní úrovně. J. M. T.

## Současný stav rolnictva v Polsku.

**(Dokončení ze stránky 1.)**

(Dokončení ze stránky 1.)

V Polsku od roku 1918. do konce r. 1936. rozparcelováno 3.002 914 ha půdy. Největší rozmach parcelace připadá na rok 1922., kdy rozparcelováno 254,000 ha. V roce 1929. parcelace silně upada. V 1934 r. rozparcelováno 56.000 ha. V roce 1935 — 79.000. v 1936. — 92.588 ha. V 1937—38 r. Ministersvo preliminuje k nucenému výkupu 68.000 ha.

Do konce 1936 r.. bylo v Polsku skomasováno 4.512.472 ha. Komasací ve větším rozměru dokonáno v vojevodstvích bialostockém a volyňském, zas nejmenší v vojevodstvích stanislavovském a tarnopolském.

Na základě tohoto referátu vidíme, že se značně zvětšilo pěstování lnu, chmele a tabaku. Také se zvětšilo pěstování rostlin, z kterých se vyrábí olej. Stvrzuje se větší vydatnost ha v porovnání s předválečnými lety 1909—1913. Pan ministr jest toho náhledu, že záhodno všemi silami dbáti o upevnění novopovstalého zlepšení v našem rolnictvu. Přítel.

# Kronika.

### Svátek moře.

17. výročí dostupu Polska k moři bylo v celém státě slavnostně oslavováno. Ve školách se konaly přednášky o významu moře pro stát. Organisace kombatanské a střelecké konaly smuteční akademie k uctění památky zesnulého zakladatele Mořské Ligi gen. Orlicz-Dreszera.

### Zrušení porotních soudců.

Vláda připravila projekt změny zákona o soudech a trestních řízení. Porotní soudy, který egzistují v býv. záboru rakouském, budou zrušeny. Pravomoc soudů grodských bude zvyšená.

### Polští žide do střední Ameriky?

V souostroví Velkých Antil, na ostrově Haiti jest republika San Domingo o rozloze 50.070 km čtv. s 1 5 milionem obyvatelů. Dle zpráv varšavského tisku, nabídl president tohoto státu kolonisaci polským židům. Každý přistěhovalec by prý dostal od státu farmu a pozemky ve výměře 30 arů. Výlody spojené s cestou, stěhováním a stavbou nejnutnějších budov na farmě by u jedné osoby nepřesahovaly částku 1.000 dolarů. San Domingo mohlo by přijmouti 4 miliony přistěhovalců. V nejbližší době má tam odjeti z Varšavy delegace židů aby sjednala podmínky pro kolonisaci.

### Povstalecké vojsko dobylo Malagy.

Do Říma přišla z Malagy tato zpráva: Oddíly povstalců vstoupily do Malagy, zdolavše před tím poslední střediska odporu. V bojích na bodák, při nichž bylo použito i ručních granátů.

---

Objevil ve věži zajímavé věci. Sestupoval do minulosti, potuloval se v čase. Našel křídou psané stopy pochodu Němců za války!

KARL GRAU
1917.

Potom těžký bronzový haleř, na kterém ještě bylo vidět běmotný bourbonský obličej Ludvíka XVI. Na trámech otcovy značky, zářezy, které vysekal nožem, aby usnadnil skládání, římské čísla: V, VIII... A poznával rukopis, shledával se s rukou a jako by s celou památkou mrtvého, zvěčnělou v jeho práci... A docela ve špičce, na hlavním střešním trámu, hluboko vysekanou značku, která vydrží tak dlouho jako věž sama, značku dědovou:

Zacharia van Artelvelde.

Rozluštil ji dojat. Vyřezal nožem svou značku přímo pod ni. A spokojeně si říkal, že několik stoletι po něm zůstane stopa jeho pobytu na zemi.

Tak, jak obcoval s dávnými věky, zaplavovala ho veliká moudrost. Uvědomoval si lépe marnost všeho a krátkost našeho pozemského dobrodružství. Dávní předkové mu našeptávali své velké poučení:

Život je krátký — marnost nad marnost... Všecko se opakuje. Všecky osudy, radostné i trpké, dojdou téhož konce... Nic nebrat tragicky, nepřeceňovat ani nepodceňovat krátký oddech mezi dvěma katostrofami, kterým je život. Sto let, sto krátkých let slunce a deště nad touto věží, která tim nebude o mnoho starši — sto žní na této věčné pláni a všechny dnešní tragedie budou tak maličké...“

Potom kteréhosi nedělního odpoledne, bez vlastního přičinění, hloupě zůstal na zahradě sám s Helenou Verhaelstrovou.

Měla krásné silné hrdlo, týl, na němž se chvěly krátké vlasy, naryšavělé a plavé. Zakousl se do něho naplno. A děvče se obrátilo k němu a prudce mu podalo své teplé rty.. Od této neděle začal snít o novém životě...

*

Týden před poutí šel Zachariáš oznámit faráři, že kostra je hotova. Pokryvači mohli přijít.

„Vystrči jsi kytici?“ řekl farář.

„Už jdu.“

„Tak neschledancu. Nařež si trochu květin v mé zahradě a až se vrátiš shora, přijď si pro výplatu... Však sis ji poctivě zasloužil.“

Zachariáš uvil kytici, vzal si do kapsy kladivo, tři hřebíky, a stoupal s plošiny na plošinu. Došel na velký žebřík, opřený o špičku. Bylo mu veselo šel opatrně.

„Už bych nechtěl sletět“ — pomyslil si.

A kladl pozorně noby s příčky na příčku. Pod ním jako by se prohlubovala a nořila do hloubky klidná krajina, krásná krajina, kde bylo dobře žít.

Žebřík se mírně naklonil stranou. Zachariáš vzhlédl; vykřikl. Provaz, kterým byl žebřík nahoře uvázán ke kříži, vlál ve větru rozvázán... Žebřík klouzal, pomalu se nakláněl... Převrhl se do prázdna. Zachariáš spatřil pod sebou dlažbu náměstí, na kterou padal s výše stoosmdesáti stop...

„N. O.“

byly vyčištěny ulice a bloky domů od posledních obránců, kteří ještě kladli odpor. Příslušníci vládních milicí se dali na konec ve zmatku na útěk. Na paláci guvernérově vlaje národní španělský prapor. Generál Collis, který byl na začátku operací před Madridem zraněn na ruce, setrval ve velení svého sboru až do úplného vítězství. Všechny rozhlasové stanice, které jsou v rukou povstalců, rozšířily zprávu o dobytí Malagy.

V přístavu Malaga bylo dobyto čtyř vládních válečných lodí. Malaga sama skýtá truchlivý pohled. Všude lze spatřit zničené domy. Hlavní ulice a budovy v městech Larios a Coleta svědčí, že lidová milice na útěku plenila. Části prchajících oddílů milice byly zajaty. Dvěstě rukojmí, umístěných na zajateckých lodích, bylo osvobozeno. V katedrále, částečně zničené, přespávají lidé. Devadesát, stoupenců pravicových stran ži o ukryto stále na mexickém konsulátu. Odhaduje se, že během šestiměsíčního obléhání Malagy bylo popraveno 4 nebo 5 tisíc osob. Vrchní velitelství povstaleckého vojska zřídilo tři soudy, které vraždy vyšetřují. Poslední popravy byly vykonány v sobotu. Ve městě, ani v předměstích, není žádných bouří.

### Německo odpoví příznivě ve věci kontroly španělských přístavů.

Na německých místech v Londýně se naznačuje, že odpověď německé vlády na návrh kontroly španělských přístavů, jak jej předložil výbor pro nevměšování, je v celku příznivá.

### Blum požádal rozhlasem státní zaměstnance, aby upustili od platových požadavků.

Ministerský předseda Léon Blum učinil tento týden dva projevy, jež byly rozšířeny státními rozhlasovými stanicemi. Navštívil výstaviště a zároveň s ministrem obchodu Bastidem a s generálním tajemníkem Všeodborového svazu práce Jouhauxem žádal na dělnictvu jmenovitě stavebním, aby učinilo vše k včasnému uskutečnění pařížské mezinárodní výstavy v zájmu prestiže celé Francie.

V sobotu promluvil předseda vlády ke státním zaměstnancům, kteří se domáhají dalšího zvýšení mezd následkem značného stoupnutí drahoty od devalvace franku. Ministr financí Vincent Auriol se postavil se vší rozhodností proti dalšímu zvýšení státně zaměstnaneckých platů. Ministerský předseda požádal státní zaměstnance, aby za nynější situace netrvali na zvyšování platů a slíbil, že vláda bude potírat další stoupání cen životních potřeb.

### Japonský minist. předseda ohlásil svůj program.

Ministerský předseda generál Hajaši oznámil program vlády, který přednese ve sněmovně: vyjasnění národní politiky, založené na zásadě „císařské theokracie“, ochrana ústavy, koordinace zásad japonské zahraniční politiky, zesílení obrany a rozvoj průmyslu.

### Vážnost americké stávky.

4.000 národních gardistů, kteří střeží továrny společnosti General Motors, zvyšuje svou bdělost, protože se z Detroitu rozšiřují zprávy, že porady mezi zástupci obou stran ztroskotají. Gardisté jsou připraveni zabrániti přestřelkám mezi těmi, kteří sympatisují se stávkujícími a mezi jejich protivníky. 165.000 obyvatel města Flintu — z nichž čtvrtina jest bez zaměstnání následkem stávky, — pozorně sleduje vývoj konference v Detroitu.

Společnost General Motors ve Flintu vydala obsáhlé prohlášení, ve kterém oznamuje, že vyjednávání bylo úplně — ne-li definitivně — přerušeno, a zdůrazňuje, že znovu zahájí vyjednávání pouze na vyzvání guvernéra Murphyho. Stávkou je přímo nebo nepřímo postiženo asi 150 000 dělníků.

### Nové návrhy na pomoc zemědělcům v USA.

Ministr zemědělství Wallace v USA přednesl na shromáždění farmářů návrhy, podle nichž se má stabilisovati zemědělská výroba. Tyto návrhy budou základem pro zákonné osnovy, jež budou později předloženy k projednání Kongresu. Wallace navrhuje, aby federální vláda 1. poskytla farmářům zálohy na zásoby z minulé sklizně, 2. aby zůstal při plánu zachování půdy, který jest nyní v platnosti, 3. aby svolila k vedlejším zápůjčkám těm farmářům, kteří by nemohli uchovati zásoby, s podmínkou, že sníží výrobu, 4. aby v případě nadvýroby zřídila povinnou kontrolu výroby. Konference farmářů se rozhodla prostudovati tyto návrhy.

### Významná změna turecké ústavy.

Turecké národní shromáždění schválilo významnou změnu turecké ústavy. Šest hlavních zásad republikánské lidové strany, a to nacionalistický, demokratický, etatistický, laický a revoluční republikanismus byl učiněn součástí ústavy. Tím se úplně slučuje republikánská lidová strana se státem. Parlament také ohlasoval návrh, aby v každém ministerstvu byl zřízen státní podsekretariát.

## Oznámení.

**Ze Straklova.**

Zábavní odbor těl. jednoty „Sokol“ a hasičský sbor pořádají dne 14.II. t. r. v sále p. V. Veselého veselou taneční zábavu s kuplety, jednoaktovkami i sólovými výstupy. Vstupné: pán 1 Zl. dáma 50 gr. Začátek o 20. hod. O hojnou návštěvu laskavě prosí

Pořádatelstvo.

## Poděkování.

Všem přátelům a občanům, kteří doprovodili k poslednímu odpočinku našeho drahého zesnulého manžela, otce, tchána a dědečka

**JOSEFA MÁŠKA**

z Velkého Špakova a kteří mu všelikým způsobem poslední úctu prokazali, vzdáváme jménem svým rodiny i příbuzenstva vroucí díky. Zejména děkuji velebnému o. duchovnímu z Hrušvice který nad hrobem krásnými slovy vzpomenul zásluhy zesnulého.

JAN KRÁMSKÝ.

## Ženská hlídka.

### Teplý oděv.

Často pozoruji, jak dívky i mladé ženy zdráhají se vzíti na sebe silnější teplý oděv, bačkory neb teplý šátek. Bojejí se a snad i stydějí, že jim to nebude slušet. Nestydějí se však nosit šaty z látky průsvitné, bez rukávů, s výstřihem až do choulostivých hlubin, v průzračných punčoškách. Jaký to klamný styd. Oděv, který nam zachovává to nejdražší to nenahraditelné — zdraví, jest v pohrdání u mladších lidí.

Jen poslechněte vyprávění našich babiček, neb přečtěte si nějakou knihu ze starších dob a uvidíte, co to bylo různých vatových jupek, živůtků a jiných teplých částí oděvu. A naše předkyně to nosily a nestyděly se, že budou v tom silné. Zajisté, každý rád pohlížel na zdravím kypící postavu dívčiny ve vatýrkách, jejíž zdravý, rumělný obličej vzhlížel z teplého šátku do širého světa, očima smělýma a veselýma plnýma touhy k žití. Kdežto dnes, čím dál tím méně se najde úplně zdravých děvčat i žen. Jest mnoho příčin, že se kazí to drahocenné zdraví, nejhorší je snad tato utloboká móda.

Nechtějí tomu porozumět na vsi, že městská móda se vůbec do vesnice nehodí, obzvlášť v zimě. Ve městě lidé přeběhnou přes ulici z domu do domu, neb podel několika domu a jsou zase ve vytopené místnosti. kdežto ve vsi, když někdo někam jede, tu musí často sedět dvě tři hodiny neb i půl dne na saních, tu cítí mráz i ten, co má dobré bačkory a velký kožich. Parkrát takto promrznout k vůli módě není příliš zdravé! Rýmu, kašel zalečíme snadno, ale jak vyměníme prostydlou krev? Pak se mnozí diví: proč nejsou nyní, tak zdravé děti, jako dříve? A proč matky nejsou tak zachovalé, jako dříve? Mějte to na pozoru všichni dívky, které se chcete provdati a obšťastniti svoje příští manžele. Jeden ze základu manželského štěstí jest — zdravá žena. A proto nemůžeme-li čeliti jiným příčinam ničícím naše zdraví, tož aspoň bojujme proti prostudě. Nestyďme se za babi-

činý vlněné punčochy, za vatový živůtek, za pěkný teplý šátek a jiné teplé věci. Nebojte se, že se spronevěříte módě. Nevyhledavejte v módě jen hezké, ale praktické a užitečné.

Dcera Jaroslavova.

## Různé zprávy.

### K stému výročí smrti Alexandra S. Puškina.

(10.II. 1837 — 10.II. 1937.)

Je tomu právě 100 let co tragicky na souboji zahynul největší básník Ruska Alexandr Puškin; zahynul v mladém věku (38 letech), pln síly a nevšední energie. Jeho význam v dějinách ruské literatury byl ohromný. Slušně se porovnává ten znamenitý básník s carem Petrem Velkým. To co vykonal pro Rusko Petr I., to vykonal též i Puškin pro ruskou literaturu. Dosti často úlohu Al. Puškina v ruské literatuře porovnává se s úlohou Ad. Mickiewicza v polském básnictví. Pravda analogie jsou nemalé. Bezporně jeden i druhý jsou počátkem a zároveň i vrcholním bodem soudobého básnictví svého národa. Uznáno, že jak Ad. Mickiewicz tak i Al. Puškin jsou hlavními představiteli romantismu. Puškin po sobě zanechal celou řadu děl básnických, povídek: „Ruslan a Ludmila“ „Měděný jezdec“, „Poltava“ a jiné. Jeho drama „Borys Hodunov“ jest jedním z nejlepších jeho děl. Znamenitému básníku nebyla též cizí i prosa („Dubrovský“, „Dcera kapitánova“, a nedokončený „Černoch Petra Velkého“).

Však největším a nejznámějším dílem Puškína jest velká epopej „Evžen Oněgin“. To dílo stává se charakteristickým pro celý pozdější romantismus, dobývá autorovi nesmrtelné a mezinárodní postavení a uznání díky dokonalému typu mužského Oněgina či „hrdinovi našich časů“ jak to okreslil druhý znamenitý básník Lermontov. V „Oněgině“ má literatura nejznámější prototyp „ruské ženy“ v osobě Tatjany. Puškin byl básníkem čisto ruským i ve výchově národa odebral velkou úlohu.

Přítel.

### Československo prodá pšenici Německu

V některých státech, jmenovitě v Německu, pociťuje se silný nedostatek psenice. Jenom Kanada má větší přebytky pšenice. O pšenici je dosti zájemců, kromě Německa kupují pšenici ještě Francie, Italie, Nizozemí a Dánsko. Jelikož ČSR je pšenicí dobře zásobena a to jak vlastní, tak také koupenou v Jugoslavii, má možnost určité zásoby odprodati, což již také učinilo, a to do Italie, do Nizozemí a do Dánska. Nyní přišlo i Německo, které žádalo několik tisíc vagonů pšenice, kteréžto množství nemůže ČSR dodati a tak Německo se spokojilo s 500 vagony.

### Světová těžba zlata.

Světová těžba zlata vzrostla od konce světové války do roku 1931 na 500 až 600 tisíc kg, což přesahovalo již těžbu předválečnou. V posledních letech však vzrůst pokračuje neobyčejnou rychlostí, takže loni bylo vytěženo již 960.000 kg zlata a letos se počítá, že těžba překročí 1 mil. kg. Jihoafrická unii dosud dodává skoro šest desatých světové těžby.

### Zajímavost o ženách.

Že se všude nekonají svatby tak, jako u nás, netřeba zajisté připomínati. Ale uvádíme pět zajímavých případů „námluv“, které jsou vskutku zvláštní: — V Kalifornii žádají rodiče nevěsty na ženichovi šňůru perel. Nemůže-li jim perly dati, nedají mu dcery. — V Mexiku se nedostane mladá švarná Navajka laciněji, než za tucet dobrých koní. — Ženy kaferské se vdávají, jen když nápadník za ně zaplatí několik krav. — V Australii stojí dobrá žena průměrně čtyři býky. Jsou však i případy, že rodiče švarné dívčice požadají na ženichovi celé stádo býků. — Na ostrovech Tenimberských lze dostati poctivou ženu jen za sloní zuby. — Jak z uvedených případů zřejmo, není všude možno se „snadno a rychle“ oženiti.

### Napoleonovo loďstvo.

Italská „Společnost pro využití potopených lodí“ hodlá vyzdvihnout Napoleonovo potopené loďstvo. Je to loďstvo, jež Britové za velení admirála Nelsona zničili roku 1789 v bitvě u Abukiru na egyptském pobřeží. Na lodích byl velký válečný poklad ve zlatě a bohatá kořist uměleckých prací z Egypta. Všechny potopené lodi jsou v hloubce jen 25 až 30 metrů, takže práce pro potapěče není nijak těžká. Italská potápěčská loď, která tam pracuje, zjistila už polohu osmi řadových lodí, menších jednotek a nákladních plachetnic a označila je plaváky. Jen poloha vlajkové lodi



sti,“ zažertoval Artur. „Ty jsi chudá a proto budeš míti štěstí v lásce.“

Rozžvatlali se jako děti. Hodina za hodinou míjela, měsíc tiše vystupoval na oblohu, tichá noc voněla květy a nížila svůj noční příkrov, ale jim jako by den nastal. Tisíceré věci jim napadly, brzy smutné i brzy veselé vzpomínky a obavy je zaujímaly a bylo již po půlnoci, když se rozcházeli. Doprovodil ji až blízko k jejímu domovu, naposled se objali, zlíbali a již zmizela jako stín neslyšnými kroky chvátajíc do svého pokojíku. Díval se chvíli za ní, jako by stále čekal, že ještě jednou se objeví a ještě jednou že ji bude moci obejmout, potom však se otočil a zvolna se vracel k zámku.

Zvláštní slavnostní nálada duševní jím hýbala. Byl si vědom, že učinil velmi vážný krok a že stojí na rozhraní života. Všechna lehkomyslnost ho opustila a jasným mužným okem patřil vstříc budoucnosti. Teď teprve si uvědomil, jaké boje ho očekávají. Před Miladou se tvářil statečným a popíral, že by teta činila nějaké velké obtíže. Sám sobě však doznal, že se těmto bojům nevyhne a že se teta dojista bude zle hněvati a pokoušeti se, aby jeho rozhodnutí zvrátila. Kdyby šlo pouze o něho samotného, byl by se lehce přenesl přes tyto myšlenky, ale se zasl bením



zmocňovalo, ale rychle se opanovala. Artur dojat její úzkostí, přivinul se k ní a její hlavu ke svým prsoum přitiskl.

„Tvůj otec je mým otcem,“ pravil vážně. „Nedopustím, aby v něčem trpěl, a kdyby přece mimo nadání ho něco těžkého potkalo, ať to snese z lásky k tobě.“

„Děkuji ti za dobrá slova a nezlob se, že něco stále vymýšlím. Tak se mi zdá, jako bych tušila těžké mraky, které se na nás valí a proti kterým dlužno včas stavěti hráze. Zítra ještě neřeknu doma nic, vyčkám, jak ty doma pochodíš, ale potom musím všecko říci.“

„Proč bys ty říkala? Není přece tvou povinností otci oznamovat, co mu oznámit mám já. Po rozmluvě se strýcem přijdu k vám, abych tvé rodiče požádal za tvou ruku a doufám, že tvůj otec nebude nic proti mně namítat.“

„Nestihne li nás nehoda, jakou radost budou mít!“ zablouznila nadšeně. „Oni, kteří zvykli na tvrdý život, kteří neměli jiné starosti, leč aby dětem lepší osud připravili, kteří se vždycky báli, jak budou děti živy! Kéž by již k vůli nim nás nepotkalo neštěstí!“

„Nepotká, doufej. A když potká, přece zase zasvitnou lepší dni. A teď již dosti těch všedních starostí. Rád bych s tebou mluvil o

„L'Orient“ nebude nikdy zjistěna. Byla zasažena střelou do skladiště prachu a vyletěla do povětří. Jedinou potíží bude, že vraky jsou zavaleny nánosem nilského bahna, místy až třímetrovým. To bude odčerpáno velkými čerpadly a pak bude z lodí vyneseno, co lze zužitkovati.

### Celá bursa padala do mdlob.

Ve schůzi dolní sněmovny podalá britská vláda také zprávu, že její spor s lordem Nuffieldem o budování britského vojenského letectví je vyřízen. Je totiž vyřízen tak, že vláda musela svoje plány změnit podle diktátu lorda Niffielda. Lord Nuffield se ještě před dvěma lety jmenoval prostě Morris a je britským Fordem. Před čtyřicet lety si zřídil v Oxfordu s kapitalem asi 120 zl. správkárnu jízdních kol. Pak je začal vyrábět. Když se objevily první automobily, začal je opravovat, pak se pustil do výroby motorek a konečně i do výroby automobilů. Dnes z každého sta automobilů v britské říši je na čtyřiceti značka „Morris“. Pan Morris si tím způsobem získal soukromé jmění asi 800 mil. Zl. a podle bridského zvyku byl jmenován lordem Nuffieldem.

V měsíci prosinci minulého roku dal Lord Nuffield na londýnské burse prodat 3 650 000 akcií svých podniků. Akcie o jmenovité hodnotě 7 Zl. byly prodávány s počátku za 55 Zl. a jejich kurs stále stoupal. Za tři čtvrti hodiny byly prodány všechny a bylo dosaženo kursů až 65 Zl. Takové prodejní orgie ještě londýnská bursa neviděla. Jeden bursián byl odvezen do nemocnice, tři ztratily vědomí a byli vzkříšeni na místě, po ukončení obchodu bylo v bursovním ochozu nalezeno 58 límců, které si ctihodní bursiáni pro ulehčení sňali a ve chvatu ztratili. Vypravují se o tom bursovním boji bohatýrské historky. Maličký bursovní agent koupil hned ze začátku 3 000 akcií po 55 Zl. a radostí nad tím omdlel. Když ho vzkřísili, stály akcie už 65 Zl. Ihned je prodal, vydělal 30.000 Zl. a radostí omdlel po druhé. Lord Nuffield dostal toho dne na hotovosti přes 200 mil. Zl.

Hned nato daroval oxfordské universitě 40 mil Zl. a sdružení slepců 10 mil. Zl. Získal si tím pro sebe celé britské veřejné mínění. Když pak byla v Londýně otevřena automobilová výstava, dostala firma Morris hned první den objednávky na 98.063 automobilů v hodnotě skoro 400 milionů Z. A kupci nových akcií se už těší na dividendy.

## Hospodářský zpravodaj.

Inž. V. Jansa:

### O výživě hospodářských rostlin.

(Dokončení.)

Z hnojiv dusíkatých užívají se tyto: ledek vápenatý (saletra wapniowa) obsahuje $15^1/_2$ proc. dusíku 28 proc. kysličníku vápenatého.

Ledek sodný (saletra sodowa) obs. $15^1/_2$ proc. dusíku. Obe tyto ledky účinkují rychle ano i za rosy se rozpouštějí. Používají se k hnojení na list, k vylepšování ozimu. Zadělávají se do půdy těsně před setím.

Saletrzak obsahuje 15,5 proc. dusíku a asi 55 proc. kysličníku vápenatého. Používá se a účinkuje jako ledky.

Vapnodusík (azotniak) zavírá 15,5 až 23 proc. dusíku a 50—60 proc. kysličníku vápenatého. Používá se k hnojení jařin, též na list a k hubení ohnice. Svým obsahem vápna neutralisuje půdy kyselé, ničí různé půdní škudce o choroby. Síran amonný (siarczan amonowy) mletý zavírá 21 proc. dusíku ve vodě rozpustného, leč účinkuje pozvolna. Používá se na půdach neutralních aneb bohatých vápnem. Vysevá se před setím a je-li jemně mletý, může býti použit k přihnojování ovsa na list, čímž se zároveň ničí ohnice. Za tím účelem se rozhodí z rána za rosy asi 2 metry na 1 ha.

Hnojíme-li draselnými (potasovemi) hnojivy, má obilí pevnější slámu, nepolehá. Výnos obilí a okopanin je vyšší. Půdy písčité mají velké nároky na draslo.

Kainit obsahuje 8—12 proc. kysličníku draselnatého, pročež se ho používá ve větších dávkách. Jemně mletý kainit se hod k hubení ocúnu a ohnice. Dobře se osvědčuje na rašelinných loukách, neboť pot ačuje nežadoucí traviny a tím umožňuje vývin dobrého porostu. Na poli se rozhodí aspoň 2 neděle před setím.

Soli draselné obsahují 20 proc. kysličníku draselného; používají se na půdách těžších.

Hnojiva fosforečná rozhodují o vyšších vynosech obilí a hlavně motylokvětých.

Superfosfat obsahuje 16—18 proc. kysličníku fosforečného ve vodě roz-

138.

něčem jiném, o nás samotných, o naší lásce. Tak málo jsme se znali a tak málo jeden o druhém víme. Myslívala jsi někdy, kde chodí ten, kdo tě jednou líbat?“

Zasmálo se tichounce a tvář její se rozjasnila.

„Ano, velmi často jsem na to myslívala,“ přiznávala se jaksi rozveseleně. „Nebyla jsem tak hodná jak se ti zdá. Měla jsem nepokojnou krev a když jsem viděla, jak známá děvčata mají své lásky, jak horují a chlubí se polibky, často jsem měla pokušení a záviděla jsem jim. Ale po celý život mě cosi tajemného zdržovalo, že jsem odmítala příkře každý pokus, který byl učiněn, aby se ten či onen ke mně přiblížil. Něco mi povídalo, že přijde chvíle, kdy okusím slast lásky a že jen tenkráte bude moje láska čistá, když budu moci před svého budoucího muže předstoupiti s hrdým vědomím, že nic netkví na mém svědomí. Teď se ta chvíle přiblížila. Jsem chudá, nejsem vzdělaná, snad často budeš želet, že sis vybral ženu příliš prostinkou, ale na jedno jsem hrdá, jako bych byla šlechtičnou, a to je vědomí, že se nikdy nedovíš nic, zač by ses musil stydět.“

Povídala to s nevinnou pýchou a on usmívaje se radostně, opravdu cítil jakési hrdé uspokojení, že ta, která se k němu tuli, po

139.

prvé cítila jeho polibky, že nikdo před tím nesetřel pel s jejích rtů a že její srdce je knihou, kterou teprve on otevřel.

„Nebudu se stydět, miláčku, pyšným na tebe budu a milejší mi budeš ve své prostotě, než šlechtična, jejíž srdce by bylo chladné a jež by mne dříve či později zrazovala. Jakmile promluvím se strýcem, oznámím Alici, že zrušuji naše zasnoubení. Myslím, že jí to bude lhostejno, protože těžko asi je schopna nějaké lásky. Je sama sobě modlou a bude od muže žádati, aby i on se jí klaněl jako modle.“

„Vidíš, ráda bych ji poznala. Vím, že jest to pošetilý rozmar, ale přece bych ráda viděla tu, které jsem tě bezděčně odloudila. Budu si vyčítat, že jsem jí ublížila a proto, kdybych ji spatřila a přesvědčila se, že opravdu nebyla tvé lásky hodna, jaksi by se mi ulevilo.“

„Nepřej si ji viděti, aby se nestala tvým stínem. Věř, že ani ona nebude po tobě toužiti a že nebude dlouho se nad ztrátou trápiti. Je velice bohatá a najde si brzy náhradu.“

„Ale ty byl bys poskytl jí přece hodně štěstí, kdo ví, najde-li někdy někoho, kdo by s ní tak poctivě smýšlel jako ty. Snad po letech bude na mě žehrati a záviděti mně chudé.“

„Má-li bohatsví, má aspoň něco ku ště-

pustného. Dává se těsně před setím. Jest vhodným na půdach hlinitých a humusních. Na půdach písčitých se snadno vyluhuje.

Thomasova struska (Tomasina) obsahuje 15—18 proc. kysličníku fosforečného a 50—60 proc. kysl. vápenatého. Rozpouští se v slabých kyselinách. Účinkuje pozvolna. Dobře se osvědčuje na půdach kyselých. písčitých.

Supertomasina obsahuje 30 proc. kysl. fosforečného a asi 32 proc. kysl. vápenatého; neutralisuje půdy kyselé. Dobře se osvědčuje pro všechny půdy a plodiny.

Vápno dodáváme půdě některými hnojivami strojenými, jak bylo již mluveno, aneb přímo vápněním: na půdy písčité vyvážíme nehašené vápno (nejlépe vápený prach) na hlinité půdy se dává mleté vápno vyhašené. Na 1 ha dávame 10—20 q v období 5—10 letém. Vápníme na podzim k jařinám po kterých příjde jetel. Za vápno jsou velmi vděčny: řepa. motylokvěté a chmel. Brambory, oves a žito snášejí spíš půdy kyselé. Tedy vápno nepůsobí vždy jako živina, nybrž i nepřímo. Zlepšuje půdní strukturu, neutralisuje kyselé půdy a rozpouští živiny v těchto obsažené.

Některé hnojiva před rozhazením lze mísiti: tak síran amonny s superfosfátem a draselnou solí (resp. s kainitem) a to i na delší dobu před použitím. Draselnatá hnojiva možno mísiti se všemi hnojivami, obzvlášť směs kainitu s vápnem se velmi dobře osvědčuje. Thomasovou strusku možno použíti ve směsi s ledky a neb azotniákem.

Strojená hnojiva obzvlášť lehko rozpustná působí během jedné vegetační periody.

Budíž zde uvedeno, že Ministerstvo Zemědělstvi pro účely pokusné doporučuje tyto dávky živin na 1 ha:

| | N (dusík) | P (fosfor) | K (draslo) |
|---|---|---|---|
| | | v kg. | |
| Obiloviny | 20 | 30 | 30 |
| Brambory | 30 | 30 | 50 |

Tedy zaopatříme-li si k umělému hnojení azotniak 20 proc., sůl potasovou 20 proc. a supertomasinu 30 proc. Použijeme následující množství vyšeuvedených hnojiv na 1 ha.

| | Azotniak | Supertomasina. | Sůl potasová. |
|---|---|---|---|
| | | v q (cent.) | |
| Obiloviny | 1 | 1 | 1,5 |
| Brambory | 1,5 | 1 | 2,5 |

Ovšem že tyto dávky strojených hnojiv by sklamaly na půdě v špatném stavu hnojivém.

### CENY OBILÍ.

Zázn**am** 10 II. soukromého obchodu— **zač kupuje.**

| | | | |
|---|---|---|---|
| Žito | zl. | 22.00 | za 100 kg |
| Pšenice | „ | 25.00 | „ |
| Ječmen | „ | 23.00 | „ |
| Oves | „ | 19.00 | „ |
| Hrečka | „ | .— | „ |
| Proso | „ | .— | „ |
| Řepák | „ | 45.50 | „ |
| Hrách | „ | 20.— | „ |
| Fasole | „ | 30.00 | „ |
| Mák | „ | 88.00 | „ |
| Jetel | „ | 100.00 | „ |

## Z Chmelného trhu.

### CHMEL.

**Žatec, dne 5. února 1937.**

Na žateckém trhu chmelném také v uplynulém týdnu potrvala poptávka a týdenní obrát činil as 3?0 až 400 centů, o čehož velká část připadala na první polovinu týdne. Hledány byly hlavně střední chmele, ale také jednotlivé položky prima chmelů byly na trhu prodány za nejvyšší znamenané ceny. Kupováno bylo z největší části pro domácí potřebu, dílem pro export. Při klidné tendenci jsou ceny nezměné a pohybují se v rámci

Kč 700. — až 1.200. — za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 65.690 žoků v čisté váze, 151,270 cel. centů žateckého chmele loňské sklizně.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłow na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.